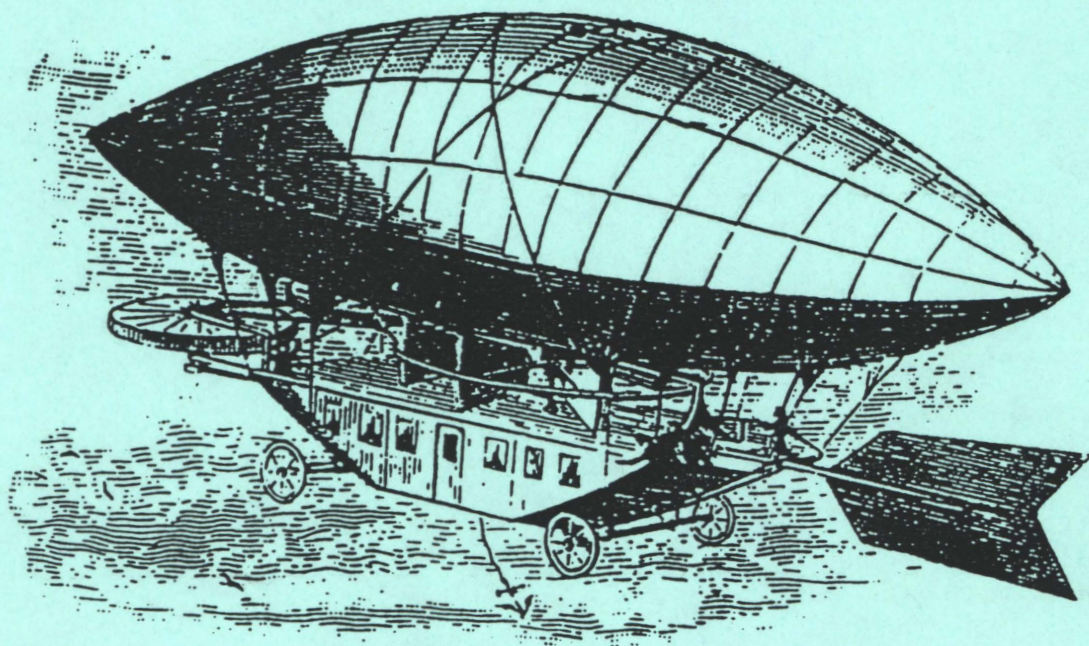

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 1/96

Cigarr med hjul.

Så här menade en amerikansk tidningstecknare på
1890-talet att ett luftskepp skulle kunna se ut.

Illustrationen är hämtad ur Chariton: "The Great Texas Airship Mystery"

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 6055

175 06 JÄRFÄLLA

Tfn: 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	100:-	50:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	70:-	35:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	170:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	85:-/år löpande

Omslag: Hur ofta har luftskepp fått beteckningen UFO?

En spännande stämman på gång

Till att börja med vill jag be om ursäkt för att årets första nummer kommer lite senare än vanligt. Som alltid finns det inga ursäkter, men gott om bortförklaringar. Den främsta orsaken är dock att jag, när jag åtog mig ansvaret för Stockholms UFO-nytt, betecknade mig som "frilansande" översättare, när ordet "arbetssökande" låg närmare sanningen. Sedan dess har arbetssökandet upphört, vilket innebär att jag fått mindre tid över för diverse hobbies, varav ufologin utgör en.

Annars fortsätter arbetet inom föreningen med oförminskad styrka. Vår ordförande Inga-Lill har gått och blivit pensionär, vilket förhoppningsvis ska innebära att hon - till skillnad från mig - får mer tid över för föreningen. Att intresset för UFO-fenomenet är stort i våra trakter visar de många

studiebesök Inga-Lill haft under vintern från skolelever. Tillsammans med Mikael och Andreas har hon också hållit en rad framgångsrika föredrag både i Stockholm och Uppsala.

Om vi ska se framåt är det snart dags för UFO-Sveriges riksstämma, och den ser ut att bli något alldeles extra i år. Samarbetet med Ängelholms turistbyrå har bidragit till ett synnerligen digert program, inte bara under själva stämman utan också under hela sommaren. Det mest spännande inslaget är ändå utställningen av Gösta Carlsons ring och stav. Att Ängelholm är min hemstad gör inte saken sämre. Jag har utsetts till UFO-Stockholms representant på stämman och kan lova ett fylligt reportage i nästa nummer av STUFO-nytt.

Stefan Roslund

Innehåll:

Presentation av 1996 års styrelse	4
Jens Tellefsen om Atlantis	5
Luftskepp i fantasi och verklighet	7
Inkomna rapporter augusti-november	10
På besök i Chile	11
UFO-fenomenet ur gymnasistperspektiv	12
Pressklipp	14

Presentation av Stockholms UFO-förenings styrelse 1996

Den 13 februari var det årsmöte med ett dussintal medlemmar närvarande. Följande fulltaliga styrelse klubbades:

Ordförande:

Inga-Lill Wallin

Inga-Lill sitter kvar som ordförande. Hon är numerapensionär och kan förhoppningsvis ägna än mer tid åt vår förening.

Vice ordförande:

Stefan Roslund

Stefan är frilansande undertextare/översättare och arbetar, förutom med denna tidning, bland annat med UFO-Aktuellt.

Kassör:

Bernd Bartosch

Bernd är ganska ny i föreningen. Till vardags arbetar han som fastighetsskötare.

Ledamöter:

Lars Amnestål

Högstadieläraren Lars är nybliven fältundersökare och "befordrad" från suppleant till ordinarie ledamot.

Andreas Ohlsson

Andreas är en av de drivande inom UFO-Sveriges ungdomssektion och ett av riksorganisationens största framtidshopp.

Conny Ljung

Conny, som arbetar som teknikmekaniker, är intresserad av äldre tiders UFO-fall och satsar hårt på sina insatser som fältforskare.

Mikael Sjöberg

Mikael är ordförande i Uppsala UFO-förening och ansvarig för UFO-Sveriges fina hemsida på Internet.

Suppleanter:

Bernt Berglund

Bernt har varit ordförande i UFO-Sverige och är något av "hederssuppleant" i styrelsen.

Elsie-Marianne Molin

Elsie-Marianne är en mångårig medlem i föreningen och en flitig artikelförfattare dessutom.

Linda Svärdh

Linda är det senaste tillskottet till styrelsen. Hon går sista året på gymnasieskolans musikestetiska linje.

* * * * *

Rikard Forsström har lämnat sitt styrelseuppdrag.

Färska nyheter från UFO-Sverige

UFO-Info

018-555 000

*Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?
Hur vet Du annars vad som sker i den
stora UFO-världen utanför Sundbyberg?*

Endast 170:-

för fyra fullmatade nummer!

Postgiro 50 50 60-4

Jens Tellefsen om Atlantis

20-talet Atlantis-nyfikna kom till Tekniska Högskolan den 27 mars för att lyssna till vad Jens Tellefsen hade att berätta. Det var ingen lätt uppgift att hänga med i dennes mycket väl förberedda föredrag, men mycket intressant!

Inledningsvis förklarade Tellefsen att vi absolut skulle tro att Atlantis funnits, i mitten av föredraget att vi inte skulle tro på myten alls och i slutet att vi inte skulle veta vad vi skulle tro. Först tog han oss med på en lång tidsresa till det klassiska Athen och tiden för Platons tänkande och skrivande. Texterna som pockade på vårt intresse var "Timaios" och "Kritias", som finns i Platons dialoger. Enligt vissa bedömare finns en tredje text, "Hermokrates", men det finns inga kvarlevor av denna.

I texterna gjordes ett flertal nedslag som är av betydelse för människans sökande efter Atlantis. Dessutom finns ett antal egyptiska bilder (stenfriser) och papyrusrullar som talar om ett land, sedan länge försvunnet.

Rent arkeologiskt var detta en nyttig repetition på skolans genomgångar av ämnet och mycket matnyttigt för fantasin - efter detta tyckte säkert de flesta i salen att myten om Atlantis måste vara sann. När sedan Tellefsen började visa illustrationer av denna kontinent - även de mycket fantasirika - fanns det säkert inga tvivlare kvar.

Tre andra exempel på intressanta bilder var för övrigt Atlas, som bär upp himlavalvet på sina axlar - det kan man läsa om bland annat i Herakles-myten; Poseidon- eller Zeus-statyn, som enligt Tellefsens (läs: Platons) berättelse hade grundat kungariket Atlantis; samt Atlantiskorsen som var grundplanen för hur huvudstaden var uppbyggd. Utifrån denna del av föredraget kunde vi dra slutsatsen att ett stabilt men krigiskt kungarike funnits någonstans i Atlanten och att riket förstörts för ungefär 11.000 år sedan.

Men hade inte Platon skrivit ner den här dialogen hade förmodligen Atlantismyten inte funnits överhuvudtaget. Hela resonemanget bygger på att Platon hade korrekta uppgifter.

Spännande kartor

I nästföljande avsnitt fick vi en inblick i vad medeltida skribenter, och framför allt kartritare, haft för tankar och åsikter i denna sak. Det visade sig att det var långtifrån bara Atlantis som det fanns många och delade åsikter om på den tiden. Det

gällde sex öar till!

Den mest häpnadsväckande kartan - som jag såg det - är från 1532 och kallas Oronotos Feneus-kartan. Här finns både Atlantis och andra mytomspunna öar utsatta, liksom Antarktis (utan is!). Då började fantasin skena iväg på allvar och flera tankar omfattade Atlantis som huvudö i ett fantastiskt kungarike för mycket länge sedan. Allt som Tellefsen sagt om våra fantasier

Forts. på nästa sida

Blyg dvärg dök upp 18 ljusår härifrån

Nu har astronomerna äntligen fått en glimt av ett av de kosmiska objekt som de letat efter i årtal: en brun dvärg. Nyligen lyckades Hubbleteleskopet ta en bild av det ovanliga objektet bara 18 ljusår bort från oss. En brun dvärg är ett mellanting mellan en stor planet och en liten stjärna - ett objekt som astronomerna känt till existensen av men inte med säkerhet kunnat se förrän nu.

Hubble fann den bruna dvärgen, som har fått namnet Gliese 229B, i bana runt en röd dvärgstjärna i stjärnbilden Stora Hunden. Gliese 229B är lika stor som Jupiter men väger mellan 20 och 50 gånger så mycket. Vår egen sol väger dock över tusen gånger så mycket som Jupiter.

Det är den bruna dvärgens massa som gör den till en outsider i universum. Trots att den föddes i ett moln av gas och stoft som vanliga stjärnor, är Gliese 229B för liten och lätt för att någonsin bli en riktig stjärna. Den hann aldrig suga till sig all erforderlig materia för att en dag kunna tändas som ett lysande himmelsobjekt.

Den bruna dvärgens yta är mindre än 2.000 grader varm - 3.500 grader kallare än solens. Den svaga strålningen är huvudorsaken till att bruna dvärgar är så svåra att få syn på. Från jorden drucknar Gliese 229B helt i ljuset från dess röda dvärgstjärneledsägare.

Trots sin ringa storlek spelar bruna dvärgar kanske en betydande roll i universum. Finns de i tillräckligt antal kan deras massa utgöra en stor del av universums mörka, saknade massa, som astronomerna förgäves letar efter.

Om universum bara bestod av den materia astronomerna nu kan se visar uträkningar att det skulle utvidga sig betydligt snabbare än det verkligen gör.

Källa: Illustrerad Vetenskap 4/96

Forts. från föreg. sida

Negativ bevisning

Nu började Tellefsen gå igenom den negativa bevisningen för att Atlantis inte funnits, i alla fall inte i Atlanten. Huvudargumentet är rent geologiskt. Tittar man på havsbotten i Atlanten upptäcker man snart en lång spricka, en "dragkedja", mellan Afrika/Europa och de amerikanska kontinenterna. I det här området får helt enkelt en kontinent av Atlantis storlek inte plats! Går man dessutom tillbaka till Platons text skulle Atlantis ha gått under i en enorm explosion på ett dygn, varvid vattnen gjordes ofarbara för lång tid framåt. Några sår som en sådan explosion skulle föra med sig finns inte på botten. Det som skulle kunna få plats är småöar av Azorernas eller Kanarieöarnas storlek, men inte ens om havsnivån sänktes med 50 meter eller mer skulle någon av dessa ögrupper bli tillräckligt stor för att motsvara ett stort och mäktigt kungarike. Vård att framhålla är dock beskrivningen av ön San Miguel i Azorerna med sin vackra natur, varma och kalla källor och höga berg som kan trygga vattenförsörjningen på ön.

I allt det negativa lyfter Tellefsen fram två intressanta indicier i Europa. I Spanien har man hittat en liten statyett kallad den Atlantiska prästinnan. Den är från förhistorisk tid (dvs från före år 3000 f.Kr.) och saknar samband med andra konstföremål i Europa.

Den andra företeelsen är av etnologiskt slag, nämligen den megalitiska kulturens utbredning. Den är äldst ute vid kusterna i bland annat Bretagne och Spanien och har sedan spritts inåt land. Den äldsta dateras till omkring 4600 f.Kr. Man kan inte låta bli att undra varifrån den kom.

I samband med detta omnämndes Thor Heyerdahl, som också undrade över människans spridning över världen. Han kom fram till att människan *kan* komma över havet i "primitiva" båtar utan att behöva mellanlanda på några öar på vägen.

Han var i sin forskning intresserad av samhörigheten mellan kontinenterna och pekade på bestämda likheter i arkitektur, till exempel pyramiderna i Egypten och Mexiko.

Forskarna

I den avslutande delen av föredraget presenterade Tellefsen några av de mer seriösa forskarna kring Atlantistesen. Han poängterade ett flertal gånger att man måste komma ihåg att forskarna var färgade av sin tid och sin tids teorier. Av de 40.000–50.000 (!) band som finns i ämnet skrevs flertalet under det förra seklet eller då detta sekel var ungt, när ämnena "Arkeologi" och "Historisk teori och metod" inte hade samma utbredning som i dag.

Bland de mer namnkunniga kan nämnas I. Donnelly och L. Spence som var lite av pionjärer inom Atlantislitteraturen med ibland mycket vågade och långtgående teorier om detta kungarike. De sökte efter människans ursprung och spridning runt jorden i sin forskning och fann för sin tid "hållbara" evidens för sina teorier om Atlantis och sambanden mellan Egypten och Mexiko.

Även andra Lemuriaforskare omnämndes, såsom E Haeckel, som sökte människans ursprung och "the missing link" på Sri Lanka/Ceylon, samt A.R. Wallace.

En underrubrik inom Atlantis-litteraturen utgjordes av "öckultisterna", som säger sig ha fått veta sanningen om jordens och människans ursprung i seanser/trancetilstånd. Den största nackdelen är att inget de säger går att bevisa rent vetenskapligt. Bland andra nämndes H. Blavatski, R. Steiner, W. Scott-Elliott och särskilt "den sovande profeten" Edgar Cayce, som förutspådde att rester av Atlantis skulle upptäckas 1968 eller 1969. Märkligt nog fann några dykare den så kallade Bimini-vägen 1969, vilken många vill tolka som en väg av sandsten, tillverkad av människor. Efter denna resa i tid och rum befann vi oss åter i sal F01 på Tekniska Högskolan. Många av oss

undrade mycket över dessa teorier om Atlantis, som kanske har varit ett mäktigt kungarike i gamla tider. Det kan också vara en skepparlögn från grekiskt eller feniciskt håll, förbättrad av mer sentida sjöfarare.

Nya teorier

Men med detta var det ändå inte riktigt färdigt. Vi fick oss ännu en idé till livs. En dansk forskare vid namn J. Spanuth anser sig ha belägg för att Atlantis har existerat - vid Helgoland utanför den danska kusten. I sin bok Atlantis of the North tar han upp Atlantistanken på nytt, men i en helt ny dager. Mer om denna bok, samt teorierna om Thera/Akrotiri som Atlantis, vill Tellefsen återkomma till i ett föredrag till hösten. Den som inte kan hålla sig till dess får försöka hitta boken själv och tjuvläsa lite.

Slutligen ett stort tack till Jens Tellefsen för ett mycket intressant och väl förberett föredrag, som jag tror gjort fler än jag fundersamma om jordens och människans förflutna.

Lars Amnestål

Litteraturtips:

The Dialogues of Plato, transl. by B. Jowett et alii;
W.K.C. Guthrie, The Greek Philosophers from Thales to Aristotle, London 1984;
G.S. Kirk, The Nature of Greek Myths, London 1983;
M. Gibson, Grekisk mytologi, Västervik 1990;
M. P:n Nilsson, Olympen, Stockholm 1985;
J.A. Hammerton (utg.) Forntidens under I-III, Stockholm 1932;
G. Charles Picard (ed.) Larousse Encyclopedia of Archaeology, Twickenham 1987;
I. Donnelly, Atlantis, The Antediluvian World, 1882;
I. Donnelly, Ragnarok, The Age of Fire and Gravel, 1883;
L. Spence, The Problem of Atlantis, 1924;
H.P. Blavatski, Isis Unveiled, 1877;
W. Skott-Elliott, The Lost Lemuria (årtal saknas, **egen anm.**);
J. Spanuth, Atlantis of the North (årtal saknas, **egen anm.**)

LUFTSKEPP I FANTASI OCH VERKLIGHET

År 1896 och 1897 rapporterade tusentals människor i ett stort antal stater i USA att de såg luftskepp när de tittade upp mot himlen. Farkosterna var cylindriska eller cigarrformade och drevs med propeller. Beskrivningarna kunde variera mycket. I Chicago sågs ett föremål som var 20 meter långt och 6 meter brett med vingar eller segel ovanför kroppen. Ett annat hade suddig kontur och såg ut som ett ägg.

Det var mycket märkvärdigt med alla dessa rapporter, för att så vitt man vet fanns det ännu inte luftskepp i Amerika, åtminstone inte motordrivna, styrbara sådana. Men det började göras försök med motordrivna luftskepp i Europa.

Det syntes ofta ljus på farkosterna. De kunde vara vita, blå, röda eller gröna och sökarljuset kunde ibland vara så starkt att marken nedanför badade i ljus. Ett vittne såg ett föremål som sjönk nästan till marken och därefter gick rakt uppåt med hög hastighet och försvann i nattens mörker. Ofta hände det att luftskeppen studsade upp och ner i en vågliknande rörelse. Det berodde på flaxandet med vingarna, trodde vittnena. Ibland hördes ett surrande ljud och ibland hördes ingenting.

Det här påminner ju i hög grad om det som berättas i nutida UFO-rapporter. Farkosterna kunde flyga mot vinden, och hastigheten varierade mellan 10 och 300 kilometer i timmen. Att flyga mot vinden förutsätter en kraftig motor, bensindriven, som användes i Europa för första gången 1897 av tyskarna Baumgarten och Wölfert.

Somliga berättelser är mycket fantasifulla. Ibland hörde vittnena röster och musik från luftsskeppen. En man hörde någon ombord säga: "Gå högre upp, annars kolliderar vi med kyrktornen." Allt emellanåt föll det ner föremål, vanligtvis brev från luftskeppen. I ett brev ombads upphittaren att behålla brevet, tills en medlem av "Masonic-broderskapet" bad att få det.

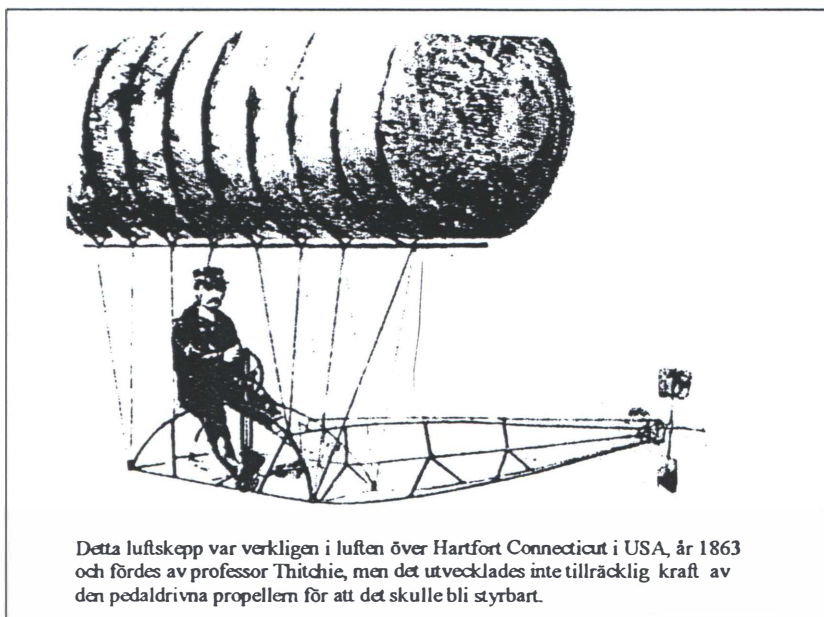
Ibland såg vittnena passagerare ombord eller nära luftskeppet på marken. Fotsår syntes vid landningsplatsen efter någon som tydligen hade hoppat ur farkosten för att reparera den från utsidan. Sheriffen i Farmerville, Texas, talade om att när föremålet passerade över honom på 60 meters höjd kunde han se två män och någonting som liknade en stor New Foundlandshund. Några vittnen i Sacramento rapporterade att de såg en cigarrformad maskin, som drevs av fyra män som satt vid sidan av cigarren och rörde sig som om de åkte på cyklar.

Vittnena träffade ibland besättningen på luftskeppen. Ett vittne berättade att när han arbetade på fältet, landade ett luftskepp i närheten. Sex personer steg ur det, stannade några minuter och talade med honom. Sedan hoppade de ombord och seglade iväg. Alla vittnen beskrev passagerarna som vanliga människor och inte som varelser från en annan värld.

Det förekom också bluff. I Burlington, Iowa, sände bluffmakarna upp en ballong av silkespapper över staden. Då ringde en del människor genast till den lokala tidningen och svor på att de hade sett ett luftskepp med röda och gröna ljus. En aktad medborgare försäkrade att han hade hört röster från luftskeppet.

Många människor runt om i landet påstod att de hade upfunnit ett luftskepp. Somliga förklarade att de hade tagit fotografier av luftskeppen, men experterna var oeniga

Forts. på nästa sida

Detta luftskepp var verkligen i luften över Hartford Connecticut i USA, år 1863 och fördes av professor Thitchie, men det utvecklades inte tillräcklig kraft av den pedaldrivna propellen för att det skulle bli styrbart.

Forts. från föreg. sida

om deras äkthet. Människor trängdes på gatorna i hopp om att få se en farkost. Somliga blev mycket rädda om de såg någonting. En man föll ner på knä och bad för sin och sin familjs säkerhet.

Vetenskapen kommenterar

Vetenskapsmännen sa ungefär samma saker som nu för tiden. Professor Rigge, en astronom vid Creighton College, trodde att det första luftskeppet som sågs i Omaha var planeten Venus. Det var omöjligt att en okänd man i ett ödsligt område kunde uppfinna ett luftskepp, när luftforskare hade försökt i årtal utan att lyckas. En annan astronom, som själv hade sett fenomenet, förklarade att det var stjärnan Betelgeuse i Orions stjärnbild. Han talade om att atmosfäriska omständigheter bidrog till illusionen att föremålet ändrade färg och hoppade upp och ner.

Många tidningar och vetenskapsmän hänförde luftskeppen till bluff, hallucinationer och alkohol, men andra trodde att det fanns en hemlig uppfinnare, som hade byggt ett luftskepp. En annan teori var att utomjordingar från Mars besökte jorden. En fantasifull teori var att luftskeppet tillhörde ett gäng inbrottstjuvar, som med hjälp av sökarljus och röntgenstrålar, under ledning av vetenskapliga experter, seglade över städerna och tittade ner genom väggarna i husen och bankvalven. Senare återvände de och lade beslag på sitt byte.

Luftfarkoster i Europa

Europeiska uppfinnare var långt före de amerikanska med att bygga luftskepp. Men före luftskeppens tid fanns det ballonger. Den första fungerande ballongen tillverkades av bröderna Joseph och Etienne Montgolfier. Den fylldes med varm luft genom att en eldkorg med brinnande ull och halm placerades under ballonghöljets öppning. Den sändes upp i september 1783 från platsen framför slottet i Versailles. Bröderna Montgolfier hade för avsikt att låta människor följa med. Men kung Ludvig XVI tillät inte ett sådant vågstycke, så i stället blev det ett får, en tupp och en anka som placerades i en korg under ballongen. Luftfärden gick bra och djuren överlevde. Tuppen hade brutit en vinge, men det ansågs mer bero på det oroliga fårets sparkar än på okända krafter i lufterummet. Efter detta lyckade försök fick bröderna Montgolfier tillåtelse att sända upp en ballong med två människor. Det var i november 1783.

Så småningom fylldes ballongerna med vätgas eller lysgas i stället för varmluft. Redan i december 1783 skickade en känd fysiker, Jacques Charles, upp en vätgasfylld ballong som höll sig uppe en hel timme. Ballongerna blev mycket vanliga under 1800-talet. Dels användes "friballonger" som drev med vinden och inte var styrbara. De försågs ibland med vingar som flaxade i luften, eller konstiga parasollkonstruktioner som öppnades och stängdes, eller också rodde man med åror i luften, alltsammans

till ingen nytta.

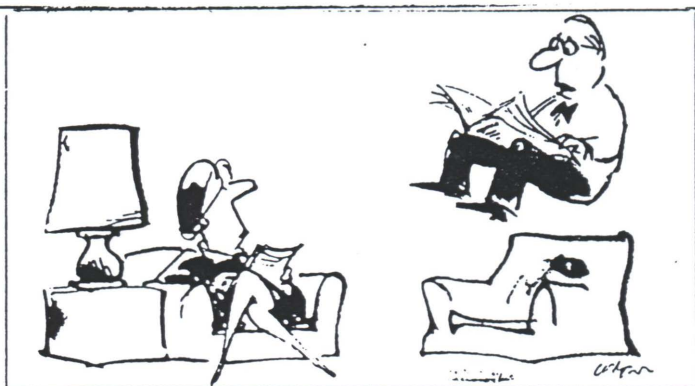
Och dels användes ballonger - så kallade *ballon captif* - som var fastsatta i marken med en kabel, som kunde vinschas upp och ner. Många människor fick göra sin första luftfärd med fast förankrade ballonger, bland annat från Tivoli i Köpenhamn på 1890-talet.

Andrées luftfärd

Den svenske överingenjören vid Patentverket Salomon August Andrée företog år 1897 en mycket uppmärksamman ballongfärd tillsammans med fysikern Nils Strindberg och ingenjör Knut Frænkel. De hoppades kunna vara de första som nådde Nordpolen. Andrée hade blivit intresserad av ballongsegling när han under en vistelse i USA träffade den amerikanske ballongpionjären John Wise. Resan startade den 11 juli från Spetsbergen, dit de hade kommit med ballongen Örnen ombord på ett fartyg. För att ballongen skulle få en viss grad av styrbarhet var den försedd med tre styrsegel som var fästa mellan höljet och några vågräta bambustänger. Ganska snart efter uppstigningen kom Örnen in i en stark, iskall vind och det bildades is på ballongen. Den förlorade bärkraft mer och mer och den 14 juli måste deltagarna slå läger på isen. Den 22 juli bröt de upp för att försöka gå över drivisen till Kap Flora på Franz Josefs Land. Det lyckades inte. Först 33 år senare, år 1930, hittades deltagarnas lik, deras utrustning, samt Andrées ytterst värdefulla dagboksanteckningar och fotonegativ. De tre dödas stoft fördes till Stockholm ombord på den svenska kanonbåten "Svensksund". De begravdes under stora hedersbetygelser på Norra Kyrkogården.

De första luftskeppen

Man kom så småningom på det klara med att ett styrbart luftskepp borde vara cigarrformat och ha någon framdrivningsmekanism. År 1852 byggde fransmannen Henri Giffard ett luftskepp som hade en liten ångmaskin på tre hästkrafter

Svävande svar. "Jag undrar om det här verkligen händer mig eller om jag bara tror att det gör det?"

som drev en propeller. Men den var svårmanövrerad och Giffard kunde inte vända och återvända till platsen som han hade startat från.

Många försök gjordes i fortsättningen med olika drivmetoder. 1872 byggdes ett luftskepp i Frankrike som hade en propeller som skulle drivas med handkraft av åtta män. En tysk använde en lysgasmotor, och 1883 använde ett par fransmän en elektrisk motor. Alla dessa framdrivningsmetoder var otillräckliga för att luftskeppen skulle kunna styras och gå mot vinden. Så småningom användes en bensinmotor, och den visade sig vara en tillräcklig kraftkälla.

År 1891 framlade greve Ferdinand von Zeppelin det första förslaget till luftskepp bestående av en stadig fackverkskonstruktion som var överklädd med tyg. Luftskeppet var styvt, till skillnad från de mjuka eller halvstyva som hade använts tidigare. I juli år 1900 kom den första zeppelinaren upp i luften. Zeppelin fortsatte att experimentera och i juli 1919 gick en zeppelinare mellan England och Amerika. Färden tog 108 timmar.

I fortsättningen byggdes många luftskepp i olika länder. Då första världskriget bröt ut 1914 hade både England, Frankrike och Tyskland en flotta av luftskepp. Av dessa luftskepp var de tyska zeppelinarna störst, snabbast och stabilast. De användes till att fälla bomber över England under kriget. Men de var mycket sårbara. En engelsk flyghjälte, löjtnant Robinson, som sköt ner en zeppelinare år 1916, yttrade: "Bara vi upptäcker en zeppelinare är den förlorad. Jag går bara över den och skjuter på den med pistol eller kastar handgranater."

Nobiles expedition

År 1926 gjorde den italienske översten, sedermera generalen, Umberto Nobile tillsammans med den norske upptäcktsresanden Roald Amundsen och den svenske meteorologen Finn Malmgren en resa med luftskeppet "Norge" till Nordpolen. Resan gick bra.

Två år därefter ville general

Nobile själv leda en expedition till de arktiska trakterna. Ombord på skeppet "Italia" fanns 16 man och Nobiles foxterrier Titina. Meteorologen Finn Malmgren var med, samt två fysiker. För övrigt var det italiensk besättning. Färden startade i Milano den 15 april 1928 och passerade Stockholm på väg till Spetsbergen och Nordpolen. Luftskeppet väckte stor uppmärksamhet när det passerade Stockholm. Den 24 maj anlände Italia till Nordpolen och där kastade man ner några saker, bland annat ett stort kors, som var skänkt och välsignat av påven Pius XI. Radiobuskap sändes till påven, italienske kungen och Mussolini.

Hittills hade allt gått bra, men på återvägen till Spetsbergen började svårigheterna. Det blåste upp till storm och det blev isbildning på luftskeppet. Det slog mer stor kraft ner på isen, och tio män, bland dem Nobile, samt hunden Titina kastades ut på isen. Sedan steg luftskeppet åter till väders med de sex deltagare som var kvar dör. Dessa män syntes aldrig mera till.

Stockholms UFO-nytt nr 1/1996

De tio männen på isen slog läger och fick igång sin radiosändare, som sände nödsignaler. Efter tio dagar uppfattade en rysk radioamatör nödsignalerna och en omfattande räddningsaktion sattes igång med flygplan från olika länder och två ryska isbrytare. Av de tio männen på isen omkom Finn Malmgren och en italiensk mekaniker samt två navigatörer av skador och köld. Efter mycket sökande hittades de överlevande och deras röda tält på ett drivande isflak. Den 6 juli hämtades Nobile och hans hund av de svenska flygarna Einar Lundborg och Birger Schyberg. De övriga fem räddades av den ryska isbrytaren "Krassin".

Ytterligare en olycka inträffade. Roald Amundsen, som hade blivit ovän med Nobile under resan med "Norge" bortsåg från ovänskapen och deltog i sökandet. Men flygmaskinen störtade och Amundsen och besättningen omkom.

Elsie-Marianne Molin

Artikeln fortsätter i nästa nummer

NY RAKET DRIVS AV SOLEN

Snart kan solen kanske spara mångmiljardbelopp åt rymdindustrin. Under 1997 ska amerikanerna testa en helt ny typ av raket i vilken solljuset ersätter det flytande syret som bränsle. I vänliga raketer består bränslet av flytande syre och väte. Om man släpp släpa så många ton flytande syre med sig ut i rymden, skulle en raket kunna bli både mindre och billigare att skjuta upp.

Den första soldrivna raketen kommer först att användas till ett av de viktigaste uppdragen: att skicka upp satelliter till den geostationära banan 36.000 kilometer ovanför ekvatorn. Däruppe följer satelliten med jordens rotation och står därför stilla över en bestämd plats på jorden. Denna bana används till exempel av alla TV-satelliter.

Det är emellertid inte bara att bogsära upp satelliten. Normalt

går uppskjutningen till så att raketen skickas upp i en låg bana ett par hundra kilometer upp. Där startas ett särskilt raketsteg, som ska skicka upp satelliten i den geostationära banan. Det är detta som nu ska överlätas åt den soldrivna raketen.

Den soldrivna raketen ska alltså tändas först ute i rymden. Det sker genom att två uppblåsbara speglar fälls ut och reflekterar solljuset in mot en tank fylld med flytande väte. Detta upphetas till 2.300 grader och strömmar därefter ut ur raketmunstycket med hög hastighet.

Det kommer emellertid att ta flera veckor för raketen att nå upp till den slutgiltiga banan - i motsats till en vanlig raket, som kan klara av det på några timmar. Ändå spås den nya raketen en lysande framtid.

Källa: Illustrerad vetenskap 3/96

Inkomna rapporter augusti-november 1995

Den här perioden har observationerna i Stockholmstrakten inte varit lika dominerande i den "allsvenska" rapporteringen. Men en hel del finns att redovisa.

Augusti

Sent på kvällen den **4 augusti** satt en kvinna i Nämndö skärgård vid ett fönster och tittade ut över fjärden. När hon hörde några ljud som åska på avstånd gick hon ut på berget och tog med sig kikaren. Långt borta såg hon ett platt gul-vitt lysande föremål med många lampor. Det som lyste befann sig i mitten runt det platta föremålet. Det stod först alldeles stilla, men efter cirka fem minuter mattades ljusstyrkan något och föremålet for långsamt bort. Vädret var stjärnklart.

Nära midnatt den **17 augusti** hade en kvinna i Barkarby precis gått och lagt sig när hon tyckte sig höra åskan. Hon gick då upp för att stänga fönstren och fick se ett runt föremål med lampor undertill. De lyste i olika färger, men övervägande rött. Sjalva skenet var mycket starkt. Föremålet gick fortare än ett flygplan.

Den **18 augusti**, också det närmare midnatt, satt ett par ute på tomten i Täby kyrkby och tittade på himlen. I sydost fick de syn på en stjärnliknande punkt. Den rörde sig åt öster och nordost. Punkten rörde sig i tvära kast och pendlade fram och tillbaka. Den svischade till ibland och saktade farten ibland. Observationstiden var 3-4 minuter.

Dagen därpå gjorde paret en liknande observation vid ungefär samma tidpunkt, med den skillnaden att en halvtimme senare kom tre punkter till. De försvann alla på samma plats, och de betedde sig som den punkt som sågs kvällen innan.

Den **18 augusti** såg också en man på Skeppsbron i centrala Stockholm ett litet, runt, prickigt och manetliknande föremål utan tentakler. Det kom väldigt sakta, liksom simmande fram i luften med knäckiga rörelser, på en höjd av 200-600 meter. Färgen var mycket mörkt röd-rosa. Observationstid cirka tre minuter.

September

Den **6 september** klockan 20.00 såg en kvinna utanför sitt hem i Saltsjöbaden en lysande triangel i sydväst, alldeles intill månen. Det såg ut som en pyramid som sakta dalade nedåt. Triangelns storlek var som halva månen, och observationstiden var 6-10 sekunder.

Samma dag, fast någon timme senare, såg en yngre kvinna och hennes far något som i hög hastighet flög över Trångsund i västlig riktning. En blinkande röd lampa syntes. Ljudet liknade ett "elektriskt" brummande. 15 minuter senare kom ett nytt föremål. Det första behöll sin position ovanför trädtopparna. Det nya liksom flöt fram ljudlöst över deras hustak. Det var trekantigt med starkt vita ljus i varje hörn. Utmed kanterna fanns två vita, ett rött och ytterligare två vita ljus. Föremålet gick mot norr och kunde nu ses från balkongen på andra sidan huset. Efter ytterligare 15 minuter kom ett nytt (eller samma) föremål i samma bana och försvann vid horisonten.

Vid halv åtta-tiden den **17 september** rapporterades ett rektangulärt, alldeles mörkt föremål ha passerat snabbt och helt ljudlöst

från öster mot väster i Hässelby.

Vid tretiden på natten till den **18 september** såg en kvinna, som bor i ett radhus i Rönninge, ett gulvitt, blinkande föremål utanför fönstret. Inga ljud hördes. Kvinnan blev mycket rädd.

Den **19 september** reste en kvinna vid 10-tiden på förmiddagen med ett tåg utanför Sollentuna. Hon satt med ryggen mot färdriktningen och fick se två glödande klot på marken cirka 150 meter från järnvägen. Kloten var cirka 15 meter i diameter.

Den **20 september** vid midnatt såg en observatör i Vallentuna en kraftigt lysande "boll" i rakt östlig riktning. Den ändrade riktning mot söder och såg då ut som en kägla och lyste med ett gulvitt sken.

Vid tvåtiden på dagen den **23 september** var en man och hans flickvän på väg till Gävle i bil på E4:an. I höjd med Häggvik fick mannen se ett T-format silverfärgat föremål. Det dök upp snett framåt till vänster strax över trädtopparna, utförde något som såg ut som en vänstergir och dök sedan nedåt. Flickvännen hann aldrig se det. Observationstid kanske tre sekunder. Mannen tror att avståndet till föremålet kan ha varit 300 meter. Det var större än en Cessna, ett flygplan mannen känner väl till från egna flygningar.

Oktober

Den **2 oktober**, vid 20-tiden på kvällen, såg en observatör i Bålsta en ljusorange "kula" fara i mycket hög hastighet över himlen i västlig riktning. Observationstiden var några få sekunder.

Klockan 21.05 den **11 november** uppmärksammande en observatör i Brottby ett stort lysande "stjärnliknande" föremål som stod stilla i cirka 15 minuter. Därefter gick det lite fram och tillbaka och växlade i ljusstyrka.

På kvällen den **15 oktober** sågs varelser i ett hem i Bromma.

Klockan 16.20 den **25 oktober** kom en man cyklande på Körsbärsvägen. Han såg då en ljusprick med svans efter sig passeras sakta över himlen. Observationstiden var cirka fem minuter. Inga ljud hördes.

November

Vid tio-tiden på kvällen den **4 november** såg en kvinna i Ängby ett sken på himlen och drog då upp persiennen för att se bättre. Hon fick då se en ring av lampor som

tycktes flyga alldeles över husaken. Under lamporna syntes ett gulaktigt sken.

Strax efter midnatt den **5 november** var en man tillsammans med sin sambo på väg hem i bil i Järfälla. Vid en busshållplats såg de några personer stå och peka upp mot himlen. De tittade själva upp men såg inget annat än stjärnor. När de kommit ur bilen hemma såg de tre vitlysande kors flyga mot öster över den stjärnklara himlen. Observationstid sju sekunder.

Den **8 november** tycktes ett litet cirkelformat ljusmoln följa en observatör hela natten inne i Stockholm och ut till Skarpnäck.

På natten till den **12 november** syntes ett pizzaformat ljus i Salem. Under det såg det ut som om det glimmade (som en glimmande

Stockholms UFO-nytt nr 1/1996

myggsvärm). Det fanns vid ett tillfälle en ljusstråle (som var lika bred som ljuset) som gick ner till marken och lyste upp träden. Observationstid två timmar.

Strax efter nio på kvällen **samma dag** tyckte en observatör i Ösmo att det plötsligt lät som åska. Hela himlen och allt annat blev blått. Observatören tittade upp och såg ett vitt streck som det rykte om. Observationstiden var 3-4 sekunder.

Vid halv tio-tiden **samma kväll** märkte en observatör i Vallentuna hur något flög upp ur några buskar i hans trädgård. Det såg ut som en fotoblixt. Hunden blev först rädd men sprang sedan och nosade i buskarna.

Stefan Roslund

PÅ BESÖK I CHILE

Centralt i Chile ligger en plats som heter La Serena och några mil därifrån, uppe i bergskedjan Anderna, Elqui-dalen. Vi besökte dalen den femte januari 1995, för enligt berättelser förekommer där ofta UFO-observationer.

Eftersom vi kom oanmälda visste vi inte vad som väntade oss. Det var mycket praktiskt arbete som pågick, på grund av att det dagen efter skulle komma en större grupp personer som behövde någonstans att logera.

Vi träffade Gladys Medina som levte i dalen i cirka 17 år. Hon sågs vara en så kallad kontaktperson och leder en grupp människor som strävar efter personlig utveckling med mera. Gladys var en fantastisk person: enkel, jordnära och inte alls "utflippad" eller "flummig". Vi satte oss ner i en enkel boning

och presenterade oss. Min vän Patricio är född i Chile och tolkade spanska/svenska fram och åter.

Gladys började med att berätta en del om oss som personer, vilket givetvis stämde. Efter det hade jag förstått att det var en speciell människa som satt framför oss. Vi startade så med ett antal frågor. Det utvecklades till en lång och mycket intressant diskussion. Vi frågade bland annat vad "de" (UFO) tycker om arbetet som UFO-organisationerna utför vad beträffar fenomenet. Hon svarade (ej ordagrant) att det inte behövs fler rapportörer, utan att vi som individer bör arbeta med oss själva för att bli bättre människor. Det är också ett närmande till andra civilisationer. Det ena bör komplettera det andra och vice versa. För

dess tankar finns ett stort motstånd bland människor.

Efter en stund frågade Gladys om vi kunde stanna till senare på kvällen, eftersom "de" brukade visa sig vid 22-tiden. Detta lät ju fantastiskt: UFO "på beställning"... Men tyvärr fann vi det nödvändigt att lifta ner till dalen där vi hade vårt hotell.

Väl nere igen beslöt vi oss för att ha en egen observation. Himlen är fantastisk uppe i Anderna med lysande planeter och gnistrande stjärnor i mångfald. Cirka klockan 22.10 upptäckte Patricio en ljuspunkt som flög strax ovanför några bergstoppar. Det var ett vitt, väl synligt ljus. Inga ljud hördes.

Vi vet inte vad det var, men upplevelsen från Elqui-dalen lever med oss i våra hjärtan.

Rikard Forsström

UFO-fenomenet ur gymnasistperspektiv

Nyblivne ordinarie styrelseledamoten Lars Amneståls intresse för UFO och det okända väcktes tidigt. I gymnasiet i början av 80-talet skrev han en uppsats om just dessa fenomen. Uppsatsen visade sig vara ett riktigt mastodontverk på över 50 maskinskrivna sidor. Att återge hela uppsatsen i ett svep låter sig förstås inte göras, men det finns flera intressanta avsnitt som väl kvalificerar sig för publicering i STUFO-nytt. Den här gången ska det bland annat handla om kända personers uttalanden i ämnet. För säkerhets skull avslutar vi med att än en gång återge författarens färska kommentar.

För vissa vetenskapsmän är studerandet av UFO ett oberörbart forskningsområde, reserverat för mystiker och galningar. Ingen förnekar att UFO-rapporter kom-

mer från trovärdiga människor och fler vetenskapsmän blir intresserade av ufologi.

Ett argument mot UFO, tror många, är att ingen astronom har rapporterat om UFO. Detta är naturligtvis felaktigt.

Clyde Tombaugh, en ansedd astronom, har sett åtskilliga UFO. Denne man tog också det första fotot på UFO den 20 augusti 1949.

Astronauten Gordon Cooper utesluter inte möjligheten av liv utanför vår planet. Han säger att det finns för många oförklarade rapporter om UFO-iakttagelser.

J. Allen Hynek, ordförande för astronomiska fakulteten vid North-Western University, är mycket känd bland UFO-folk. Denne hängivne vetenskapsman har ofta påpekat behovet av seriös UFO-forskning.

År 1962 talade den framlidne dr Carl Sagan, arméns rådgivare för utomjordiskt liv, om möjligheten att jorden hade besökts av rymdvarelser.

År 1966 skrev en kongressledamot till ordföranden för försvarskommittén för att få ett kongresssammanträde om UFO. Kongress-

ledamotens namn var Gerald Ford. I brevet stod bland annat: "Jag anser att vi är skyldiga allmänheten att fastslå UFO:s trovärdighet och få fram största möjliga klarhet i ämnet..."

Låt oss nu se vad andra auktoriteter har sagt om UFO-frågan.

U. Thant, FN:s f.d. generalsekreterare: "Näst Vietnam är UFO-problemet det viktigaste i världen."

B. Lowell, chef för Jodrell Bank-observatoriet i England: "Visst finns det övermänniskor ute i rymden."

Lord Dowding, flygmarskalk och överbefälhavare för R.A.F. under andra världskriget: "Existensen av flygande tefat är styrkt med så starka bevis att jag är helt övertygad, och därför måste vi med allvar studera dessa fenomen. Mer än hundratusen vittnesbörd om UFO-iakttagelser finns registrerade."

Professor H. Oberth: "Då det finns mer än sjuttiotusen vittnesbörd om flygande tefat är det inte lätt att motbevisa att det rör sig om farkoster från andra solsystem. I 11% av fallen, cirka åttatusen observationer, kan humbug, fantasi

Ljuset på Martebomyr

UFO-Stockholms ordförande Inga-Lill Wallin redogör närmare för ljusets historia, för de expeditioner till Gotland som hon själv har lett och för olika teorier om vad ljuset egentligen är för något.

Ljuset på Martebomyr är ett häfte på 13 A 4-sidor med flera illustrationer i form av foton och kartor. Ny, reviderad upplaga (nov. 1995).

Häftet kan beställas genom att ni sätter in 51:- (varav 11:- är porto- och expeditionskostnader) på pg 477 81 97-6.

och hallucinationer helt uteslutas, ty det rör sig om gamla flygofficerare och radarbilder och fotografier från personer av högsta integritet." (Uttalandet gjordes 1960)

A.M. Chop, före detta PR-chef för NASA: "Jag har under lång tid varit övertygad om att flygande farkoster är interplaneteriska. Vi bevakas av varelser från yttre rymden."

E.J. Ruppelt, före detta ansvarig för amerikanska flygvapnets "Project Blue Book": "Vad utgör bevis? Måste ett UFO landa intill Pentagon, eller är det bevis när en markradarstation upptäcker ett UFO, sänder ett jetplan att jaga det, jetpiloten ser det och får in det på sin radar, endast för att se UFO:t försvinna med en fantastisk hastighet? Är det bevis när en jetpilot beskriver ett UFO och håller fast vid sin redogörelse även under hot om krigsrätt? Utgör detta bevis?"

Med denna uppställning vill jag ej söka påvisa UFO:s existens, utan jag vill med den påvisa att UFO-frågan diskuteras och behandlas även i de högsta politiska och vetenskapliga instanser. Därför anser jag att även svenska politiker och vetenskapsmän ska börja ta UFO-problemet på allvar.

Egentligen så var det inplanerat att det nu skulle komma ett avsnitt om vad Botkyrka-bon tror om UFO-fenomenet, men bevispapperen har försvunnit ur UFO-Tumbas arkiv. Dock kommer jag ihåg några svar som vi fick när vi gjorde denna rundfrågning.

- Vet ni vad ett UFO eller ett flygande tefat är?

- Nej, jag har ingen aning.

En annan svarade så här:

- Nej, vi ska inte köpa något i dag.

Alla vi frågade var inte så ovetande. En som bodde i de nybyggda radhusen svarade att han en gång sett något som han trodde var ett, som han sa, flygande föremål. Det hade han sett i början av 70-talet i Strängnäs.

Andra hade "bara" sett små ljusprickar som rörde sig lite underligt, men de flesta visste inte vad det var och trodde inte på UFO, medan en

del trodde på det men hade inte sett något.

Sammanfattningen av UFO-Tumbas rundfrågning i Botkyrka får bli att allmänheten tror på UFO, åtminstone 50% av invånarna, oavsett yrke och social bakgrund. Åldern spelar dock en viss roll. Av de äldre tror fler på UFO och liv i universum än de som inte tror på någonting alls. Av de yngre tror färre på UFO och andra fenomen. Detta kan bero på att de yngre dels kräver större och mer bevis än de äldre, dels på att de yngre kanske fått ta del av så mycket material och sett så mycket som de äldre kanske har gjort.

Kommentar av författaren:

Mitt intresse för rymden i allmänhet och svårförklarliga fenomen i synnerhet började tidigt. Det har genom åren yttrat sig på olika sätt. Då jag gick på högstadiet och gymnasiet riktades blickarna uppåt så snart det blivit mörkt, och jag var ofta "på jakt" efter att få se sådant som var svårt att ge någon logisk förklaring till. Det hade det goda med sig att jag lärde mig mycket om stjärnbilder, flygplanslanternor och satelliter, vilket jag haft nytta av även om en del av dessa kunskaper gått förlorad sedan dess. Under den tiden var jag ordförande i en

Stockholms UFO-nytt nr 1/1996

liten UFO-förening kallad UFO-Tumba, som var knuten till dåvarande Riksorganisationen UFO-Information.

Meningen med arbetet som Du just har läst ett avsnitt av var att försöka väcka intresse hos mina klasskamrater och lärare på gymnasiet. Där fanns gott om skeptiker och motståndare till det mesta som gällde liv utanför jordatmosfären. Tyvärr blev urvalet av händelser i UFO-historien litet snedvriden och i vissa fall till och med militant i terminologien. Det är något att ångra i dag, men sett ur en artonårings perspektiv, som inte lärt allt om källkritisk forskning, var detta ett av de få sätten att påverka omgivningen efter tre års "kamp" för UFO-frågan och elevernas och lärarnas "svaga" kunskaper i ämnet på gymnasiet. Naturvetenskapliga linje. I dag är målet med mitt arbete med UFO-frågan inte att väcka sensation eller söka påverka omgivningen vad den ska tycka i frågan (som journalisten i Expressen den 19 augusti, sid 15). I stället vill jag, på bästa möjliga sätt, bidra till att vad vi kallar UFO ska få en hållbar förklaring - vad den än må innebära.

I uppsatsens sista kapitel ställer Lasse frågan: Finns det liv i universum?

Hjälp

UFO-Sverige

att synas!

Passa på, endast ett fåtal UFO-Sverige rockslagsnålar kvar.

Nålen är 1 cm i diameter. Texten är gulfärgad på svart botten.

Nålen kostar endast 20:- + porto 3:70, som Du sätter in på postgiro 477 81 97-6, Inga-Lill Wallin.

Märk talongen UFO-nål.

23/4-96

Pressklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp

UFORKLARLIGT FENOMEN

Av PAULA HAMMERSKOG
Det var inget ufo som flög över Nacka i går kväll.

Inte över Tyresö heller.

Eller Upplands-Väsby.

Ätminstone tror inte flygledningen på Arlanda det.

Om det är något av fast materia som flyger över Stockholmstrakten så vet vi om det, säger Lars Hedbom, skiftledare för flygledarna på Arlanda.

Expressen fick i går kväll många samtal från personer runt om i Stockholm.

Det står något slags flygplan här över oss. Det hänger ner lanternor från kroppen.

Några talade om lanternor som hängde i linor, ljusen gungade sakta fram och tillbaka. Ingen sa sig tro på ufon-men vad kunde det annars vara?

Vi har inte kunnat förklara vad de sett. Vi tror att det är ett ljusfenomen, det är kallt och klart och det kan bli starka ljusreflexer från marken. Det kan också vara norrsken, säger Lars Hedbom.

Expr. 15/2-96

Venus och inte UFO dansar på himlen

DN

17/2-96

Det är inget UFO som dansar på natthimlen. Bara Venus som lyser klart.

Av MALENA BÄNGS

738 21 84

Många har gnuggat sig i ögonen när de tittat upp på natthimlen de senaste dagarna. I väster på himlavalvet syns ett ibland rosaskimrande andra gånger ljuspråkande fenomen, som tycks röra sig kraftigt accelererande mot horisonten.

Det är bara aftonstjärnan Venus som skiner extra starkt just nu. Den kan ses från hela länet, men framträder tydligast under klara skymningskvällar.

Venus följer solen och går ner strax efter. Att planeten tycks ändra färg och röra sig pulserande beror till stor del på partiklar och föroreningar i atmosfären.

Ljusfenomenet har fått många att ringa både UFO-föreningar och observatorier.

De flesta som ringer berättar om en farkost som snabbt rusat mot jorden eller försvunnit ut i universum, berättar Inga-Lill Wallin på Stockholms UFO-förening. Då försöker jag förklara att förhållanden i atmosfären påverkar planetens ljusreflexer.

Venus kan lysa starkt och klart för att sedan blinka svagt. Det skapar lätt en illusion av något försvinnande. Kanske en främmande farkost på väg ut i universum.

Inga-Lill Wallin tycker det är viktigt att hitta förklaringar till ovanliga naturfenomen.

Jag är fascinerad av himlavalvet. Att Venus kan ställa till med lite uppståndelse är bara en spännande del av vardagen. □